

СЕКЦІЯ 4

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР

В'юник О. В.

кандидат економічних наук, доцент,

Кубальський Р. М.

аспірант

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ

Сучасні реалії соціально-економічного розвитку країн світу висувають на перший план необхідність налагодження ефективної горизонтальної взаємодії між усіма суб'єктами: органами державної влади й місцевого самоврядування, територіальними громадами, підприємствами реального сектору економіки та сфери послуг, науковими та освітніми інституціями, представниками громадянського суспільства. Однією із визнаних у всьому світі форм інтенсифікації такої співпраці на взаємовигідних засадах є створення інноваційно-інтегрованих структур різних типів.

Найбільш поширеними видами інноваційно-інтегрованих структур виступають: науково-технічні альянси, технопарки, технополіси, інноваційні бізнес-інкубатори, інноваційні кластери, інноваційні центри, венчурні фірми, центри трансферу технологій, регіональні фонди підтримки підприємництва, спінаут-компанії, спінофф-компанії, технологічні платформи, зони розвитку нових і високих технологій, регіони науки і технологій [2].

Посилення уваги до становлення інноваційно-інтегрованих структур визначається відповідними характерними рисами їх функціонування, які полягають у здатності найбільш ефективно використовувати низку матеріальних, виробничих, технологічних, наукових, освітніх та інших ресурсів в контексті прискорення сталого соціально-економічного розвитку територій, регіонів, країн та отримувати синергетичний ефект від взаємодії [4].

За рівнем кластеризації у 2019 році країни Європейського Союзу та пострадянського простору характеризувалися такими даними (рис. 1).

Високий рівень кластеризації мав місце в Італії (74,9 балів за 100-бальною шкалою), Німеччині (73,5 балів), Нідерландах (70,4 балів), Данії (67,1 балів), Великобританії (65,9 балів), Австрії (65,7 балів). В Україні значення показника було нижчим за середнє і складало 40,9 балів. Ще нижчі значення зафіксовані у Молдові (26,1 балів), Казахстані (33,9 балів), Грузії (34,8 балів).

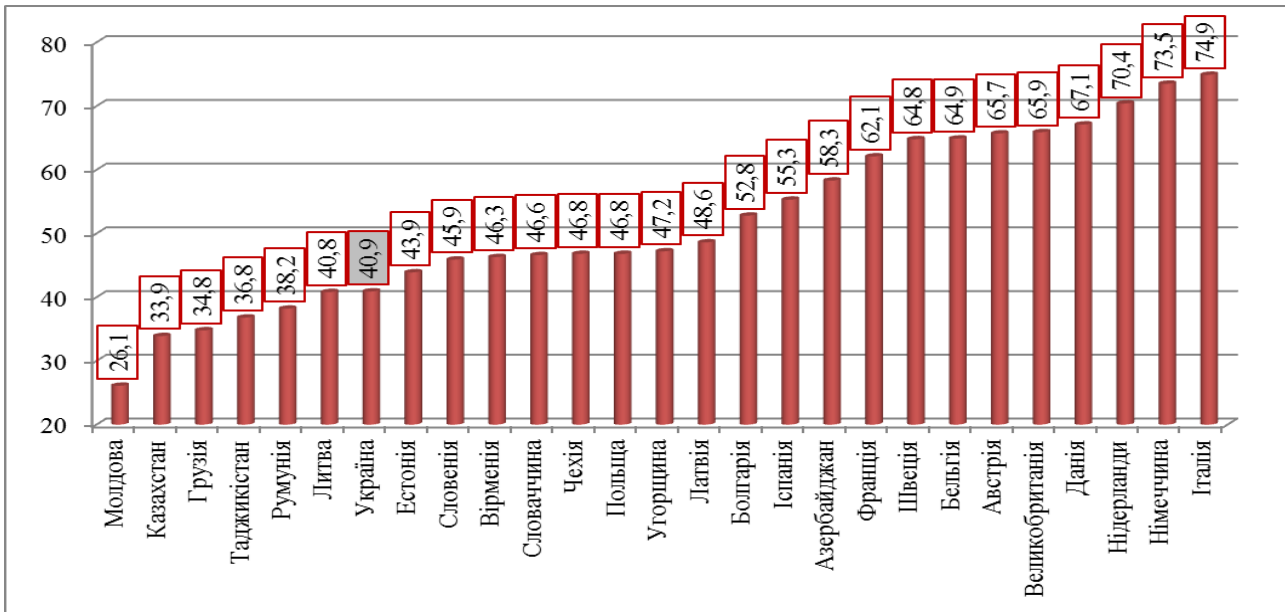

Рис. 1. Рівень кластеризації країн Європейського Союзу та пострадянського простору у 2019 році

Джерело: побудовано за даними [6].

Рівень інноваційної активності вітчизняних промислових підприємств залишається низьким (рис. 2). За останні десять років частка промислових підприємств України, що впроваджували інновації, була найвищою у 2016 році (16,6%), натомість, у 2019 році вона знизилася до 13,8%.

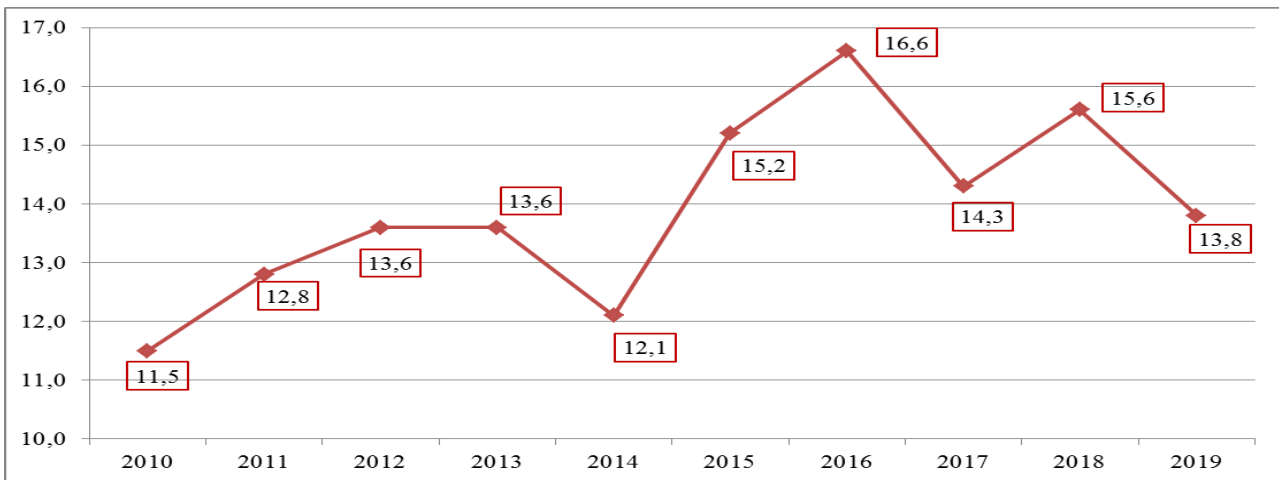

Рис. 2. Частка промислових підприємств України, що впроваджували інновації у 2010-2019 роках, %

Джерело: побудовано за даними [1].

Отже, питання стимулювання формування і розвитку інноваційно-інтегрованих структур різних типів залишається вкрай актуальним для України. При цьому слід враховувати, що інноваційно-інтеграційні процеси перебувають під впливом низки факторів, серед яких можуть бути виділені: економічні й технологічні, політико-правові, організаційно-правові, соціально-психологічні і культурні [3]. Формування та розвиток інноваційно-інтегрованих структур можливі за одночасного врахування й поліпшення комплексу взаємопов'язаних аспектів, що лежать в площині

організаційної підтримки, державного регулювання, фінансового забезпечення, кадрового забезпечення, освітньо-професійної підготовки, інформаційної підтримки [5].

До напрямів сприяння розвитку інноваційно-інтегрованих структур вважаємо за доцільне віднести: удосконалення законодавчо-нормативної бази та її адаптацію до міжнародних вимог і стандартів; підготовку фахівців інноваційного типу з метою задоволення кадрових потреб таких структур; впровадження низки податкових та інших пільг для суб'єктів інноваційної діяльності; поліпшення інформаційного забезпечення діяльності інноваційно-інтегрованих структур; розвиток партнерських відносин; запровадження стратегічних програм інноваційної інтеграції на рівні держави й територій.

Література:

1. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 01.04.2021).
2. Левченко О. М., Ткачук О. В., Царенко І. О. Інноваційно-інтегровані структури в сучасній економіці: їх класифікація. *Ефективна економіка*. 2017. № 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2017_10_4. (дата звернення: 30.03.2021).
3. Пузирьова П. В. Основні фактори впливу на процес формування та розвитку інноваційного потенціалу інтегрованих структур бізнесу. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2020. №10. С. 72–81.
4. Сторожук О. В., Заярнюк О. В. Перспективи формування інноваційно-інтегрованих структур в економіці регіону. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2018. Вип. 1. С. 49–55.
5. Levchenko O., Tkachuk O., Haidoura H. The priorities of forming and development of innovative-integrated structures in Ukraine under the modern conditions. *PIRETC*. 2020. Vol. 08, Issue 01. P. 35–39.
6. The Global Competitiveness Report (2019). URL: <https://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2019> (Last accessed: 01.03.2021).

Гуцалюк О. М.

доктор економічних наук, доцент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

Срібний О. М.

аспірант
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ІНТЕГРАЦІЇ СФЕР ДІЯЛЬНОСТІ ТА ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ ПРИ РІЗНИХ ФОРМАХ ОБ'ЄДНАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Важливою ознакою, за якою можна характеризувати корпоративні інтеграційні об'єднання (КІО) підприємств є географічно-просторовий розподіл відносин учасників спільної діяльності.